

FÖRORD.

*Denna Kyrkoherde Salvéns bok om Högsjö socken har jag för min del funnit så vederhäftig, underhållande och gedigen, som en sockenkrönika gärna kan vara efter sitt begrepp. Märk, det hela är ett mera eller mindre aforistiskt sammanplock, i viss mening också, åtminstone delvis, en materialiesamling. Det är och kan icke vara en historia i egentlig, utarbetad form, Hvad en församling genomlevvat under tiderna från sin upprinnelse kan ej framställas helt i och för sig utan sammanhang med rikets allmänna öden, att icke tala om världens och mänsklighetens. Hvad som här erbjudes den läsande är sålunda **en krönika** och måste som krönika bedömas, oaktadt en eller annan ansats göres att betrakta sockenbygden i ett större sammanhang.*

Arbetet företer också på sina ställen den äktgoda gamla krönikans säregna och njutningsrika behag, om ock värdet af de samlade materialerna helt naturligt måste vara växlande i en så rikhaltig samling som denna. Det lider heller icke något tvifvel, att boken skall finna många intresserade läsare bland dem, hvilka i dessa bygder söka skåda tillbaka på det förflutna såsom en lockande, men allt för dunkel värld. Huru hade fäderna det för så och så länge tillbaka? Huru dana voro deras tider i ett och hvarje, jämförda med våra? Hvilken anda har besjälat dem, som brutit våra